

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Kryštofa Horna, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Jana Peroutky ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

proti
žalovaným: 1) **Městský úřad Kutná Hora**
sídlem Havlíčkovo náměstí 552/1, Kutná Hora,
2) **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5,
3) **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1

o žalobě proti sdělení žalovaného 1) ze dne 13. 11. 2023, č. j. MKH/135580/2023,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Městský úřad Kutná Hora [žalovaný 1)] vydal dne 13. 11. 2023 shora uvedené sdělení (dále jen „napadené sdělení“). Z něho vyplývá, že dne 31. 10. 2023 provedl na žalobcově a sousedním pozemku kontrolní prohlídku, která na sousedním pozemku měla ověřit funkčnost kanalizační přípojky. Žalobcův podnět neměl žalovaný 1) za důvodný. Bylo zjištěno, že kanalizační systém na sousedním pozemku je bez závad, neboť splaškové vody jsou zaústěny do samostatné kanalizační přípojky.
2. Proti napadenému sdělení brojí žalobce žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
3. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání. Shledal, že tomu tak není.
4. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Za správnost vyhotovení: Bc. D. A.

5. Podle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s. ve znění od 1. 1. 2026 nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh sleduje zjevné zneužití práva.
6. Soud v usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že žalobcovy žaloby vždy obsahují jen velice heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým motivem je tvrzená perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Podané žaloby však v drtivé většině případů nejsou věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. Soud proto zmíněným usnesením č. j. 54 A 71/2023-11 odmítl žalobcovu žalobu, protože představovala zjevné zneužití práva. V tomto usnesení soud žalobce také poučil o tom, že i v budoucnu může jím podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoli opakované a bezúčelné vedení sporu.
7. Takto kupříkladu soud usnesením ze dne 6. 4. 2023, č. j. 49 Ad 2/2023-18, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ve věci žalobcova příspěvku na živobytí, neboť žalobce ani po předchozí výzvě soudu nebyl ochoten doplnit relevantní žalobní body a toliko trval na tom, že je perzekuován podle metodiky Státní bezpečnosti. Stejně tak rozsudkem ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36, soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jinou žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, neboť v tamním případě byly žalobní body sice vzneseny, nicméně se téměř netýkaly napadeného rozhodnutí, přestože byl žalobce vyzván k odstranění vad žaloby a řádně o tomto poučen. Obdobně soud usnesením ze dne 19. 10. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022-56, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl žalobcovu žalobu proto, že ani po ustanovení právního zástupce z řad advokátů nebyl žalobce ochoten doplnit relevantní žalobní body směřující proti napadenému rozhodnutí. V případě usnesení ze dne 26. 9. 2023, č. j. 54 A 28/2023-23, pak zdejší soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil, jelikož žalobce nezaplatil soudní poplatek.
8. Z výše uvedeného soud i nyní dovodil, že je zjevné, že pokud by v řízení konal další přípravné úkony pro účely meritorního přezkumu, tak by mu žalobce opět neposkytl žádnou součinnost. *Úkolem správního soudu je přitom ochrana veřejných subjektivních práv, a nikoli činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, a proto tyto žaloby nikdy nejsou věcně projednatelné.* Takovéto postupy žalobce jsou zcela zjevně zneužitím práva, které nepožívá právní ochrany. Ani v právě posuzované věci nevyvstaly okolnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že nejde o opakované a bezúčelné vedení sporu.
9. Žaloba totiž obsahuje pouze prosté shrnutí dosavadního průběhu různých správních řízeních. *Se závěry napadeného sdělení ovšem žalobce nijak nepolemizuje a z žaloby tudíž není vůbec patrné, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání nyní napadeného sdělení.* Soud tak v textu nynější žaloby nenalezl srozumitelnou argumentaci, ze které by bylo možno dovodit, že žalobce se v daném případě hodlá skutečně domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát) spolupracovat se soudem při odstraňování vad žaloby. Soud je naopak přesvědčen, že jde jen o další z dlouhé řady „řízení pro řízení“, která žalobce čas od času generuje a stejně jako v nynější věci postupuje tak, že

zpochybňuje různé procesní aspekty jednotlivých předešlých řízení a vytváří tak řízení další, čímž je donekonečna „řetězí“. Soud se proto přidržel závěrů vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11, a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva, kterým žalobce prokazatelně nesleduje ochranu.

10. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud podrobně zdůvodnil v již citovaném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je zjevným zneužitím práva, neboť soudu je z úřední činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů v zásadě „automaticky“ v záhlaví každého svého podání, přičemž ani ustanovení advokáta (např. v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022) nevedlo k odstranění vad žaloby spočívající v absenci žalobních bodů. Zneužitím práva může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků a bezplatné přiznání právní pomoci bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, protože tímto postupem není sledována ochrana práv žalobce, nýbrž toliko vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by si žalobce mohl podávat kasační stížnosti a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) zdejšího soudu vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování těch případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují.
11. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku systémové podjatosti zdejšího soudu. Soud však neshledal důvod k předložení věci NSS za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
12. Z judikatury NSS vyplývá, že vznášeli-li účastníci typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách NSS samostatně rozhodoval, nemusí k takové námitce soud přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28). Okolnosti, které mohou zavdávat pochybnosti o podjatosti soudce, mohou spočívat ve vztahu soudce k projednávané věci nebo k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Žalobce nevyklíčil žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly myslitelným způsobem svědčit o tom, že je dán vztah soudců senátu 37 Krajského soudu v Praze k projednávané věci nebo k žalobci, a které by mohly vzbuzovat pochybnost o jejich nepodjatosti. Předseda senátu ani žádný z členů senátu si ani žádných takových skutečností nejsou vědomi. Soudu je dále z vlastní činnosti známo, že žalobce opakovaně uplatňuje námitku podjatosti vůči soudcům zdejšího soudu a zpravidla ji zdůvodňuje vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení. Soud již proto vyhodnotil uplatnění takových námitek podjatosti ze strany žalobce jako zneužití práva, a proto k nim nepřihlížel (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10). Zároveň soud poukazuje na to, že žalobce i v minulosti opakovaně ve vztahu k soudcům Krajského soudu v Praze a NSS uplatňoval námitku podjatosti, kterou dovozoval z tvrzené korupce a tendenčního rozhodování. O takových námitkách podjatosti NSS již rozhodoval a nevyhodnotil je jako důvodné (srov. usnesení NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. Nao 310/2015-10, ze dne 9. 6. 2015, č. j. Nao 144/2015-13, či ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 270/2014-9). NSS také v nedávné době shledal žalobcovu námitku podjatosti vůči soudu nedůvodnou proto,

že žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat na poměr soudců k věci samé nebo k účastníkům řízení (viz rozsudek ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19). Soud má tak za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry NSS a je ve své podstatě opakujícím se obecným tvrzením založeným na nepodložené domněnce korupčního jednání a na nesouhlasu s procesním postupem. Soud ji proto vyhodnotil jako zneužití práva, nepřihlížel k ní a v rámci hospodárnosti řízení ji nepostoupil k rozhodnutí NSS ani nevyzýval žalobce k odstranění vad uplatněné námitky. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.

13. Soud rozhodl ve věci samé bez zbytečného odkladu poté, co provedl všechny nezbytné procesní úkony. Z tohoto důvodu nerozhodoval samostatně o návrhu na vydání předběžného opatření, neboť přichází v úvahu jen u žalob přípustných.
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. března 2026

Kryštof Horn v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Bc. D. A.